13 d'agost: Sant Màxim el Confessor, abat

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,13-16): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra (...). Vosaltres sou la llum del món (...). Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel».

Sant Màxim el Confessor, abat (579-662)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui vull presentar la figura d'un dels grans Pares de l'Església d'Orient. Es tracta d'un monjo, sant Màxim, al qui la tradició cristiana li atorgà el títol de Confessor per la intrèpida valentia amb què sabé testimoniar —"confessar"—, fins i tot amb el sofriment (cruel mutilació de llengua i de la mà dreta), la integritat de la seva fe en Jesucrist, vertader Déu i vertader Home.

Màxim nasqué a Palestina. Des de la seva adolescència s'orientà vers la vida monàstica i l'estudi de les Escriptures. De Jerusalem es traslladà a Constantinoble i des d'allí, a causa de les invasions bàrbares, es refugià a Àfrica, on es distingí per la seva gran valentia en la defensa de la ortodòxia.

Havia sorgit la teoria segons la qual el Crist només tenia una voluntat, la divina. Per a defensar la unicitat de la seva Persona, negaven que tingués una autèntica voluntat humana. Però sant Màxim comprengué immediatament que això destruïa el misteri de la salvació, ja que un home sense voluntat no és vertader home, es un home "amputat".

—Per a sant Màxim aquesta concepció no és una especulació filosòfica; la veu realitzada en la vida concreta de Jesús, sobretot en el drama de Getsemaní. En l'agonia de Jesús, en l'angoixa de la mort, de l'oposició entre la voluntat humana de no morir i la voluntat divina que s'ofereix a la mort, en aquest drama es realitza tot el drama humà, el drama de la nostra redempció.